

dende paa udmærket Maade, men jeg vil bede ham om at gøre alt muligt for ogsaa at opnaa et udmærket og hurtigt Resultat; thi meget af den Pladsmangel, vi have i Fængslerne i Øjeblikket — det kan ikke være skjult for nogen af os her, og det kan ikke være skjult for nogen, der kender det mindste dertil — skyldes en Brug af Varetægtsarresten, som ikke er ganske forsvarlig, og som for en stor Del er ganske uforsvarlig. Christian V's Lov var human i Retning af at bruge Varetægtsarrest. Naar en Mand kunde stille Borgen for sig, blev han ikke belagt med Varetægtsarrest uden i meget graverende Tilfælde. Vi skulde være komne saa langt, at ingen Mand eller Kvinde blev belagt med Varetægtsarrest, naar der ikke ligefrem var Fare enten for Sagens Opklaring eller Fare for Fortræd for Samfundsinstitutioner eller Individet ved at slippe vedkommende løs. En Mand, der har lagt Mordmani eller Ildspaaættelsesmani eller Voldtægtsmani for Dagen, kan selvfølgelig ikke slippes løs, lige saa lidt som man slipper en Løve ud af Buret, eller man ind til en oprirret Isbjørn kan slippe en ukærkommen Kollega. Men i alle Tilfælde, hvor der ikke er nogen Tvivl om, at Forbryderen eller vedkommende Individ, der er under Forfølgning, ikke frembyder nogen Fare for Samfundet, der maa og skal han ikke have anden Straf end den, Straffeloven giver ham, han skal ikke som Tillægsstraf have den sommetider baade 10 og 20 Gange mere haarde og byrdefulde Straf, som kaldes Varetægtsarrest, og hvormed han undertiden belægges lige fra den Dag, han anholdes, indtil Sagen er prøvet gennem alle tre Instanser. Motiveringen for en Varetægtsarrest, nemlig at det kan forudses, at Manden vil unddrage sig Straf ved at flygte ud af Riget, er en meget daarlig Motivering, og i det sidste Aars Tid har dette Motiv ikke været brugt overfor Forbrydere, saadanne Folk, der have forstaaet sig paa deres Ting og ere blevne dømt for Misbrug af deres Stillinger til mange Folks Fordæry; de have ganske rolig kunnet rejse ud af Landet. Og jeg billiger det, for hvis saadanne Mennesker, og mange andre med dem, kunne rejse ud og under en ny Himmel og andre Forhold blive nyttige og gode Borgere, enten i vort Samfund eller i de nye, de komme til, tabe vi intet derved. Vi beholde nu indenfor Fængselsmuren Arrestanter, som ikke ere farlige, blot for at sikre os, at de efter mange Maaneders Varetægt kunne

faa 2—3 Gange 5 Dages Vand og Brød eller Ophold i Forbedringshuset, der allerede i Forvejen er overfyldt, uden Haab om at gøre dem til bedre Mennesker, blot for at de ikke ved Flugt skulle unddrage sig Straffen. Det er ene og alene et Misbrug af Varetægtsarresten, thi det danske Samfund bliver ikke rigere, fordi vi fylde vore Forbedringshuse og Straffeanstalter, og det bliver ikke fattigere, om vedkommende frit rejser til et andet Land; saa kunne vi, naar de en Gang komme tilbage, afgøre, om vi skulle eksekverede den Straffedom, der forlængst er overgaaet dem.

De Ord, jeg her har sagt om Varetægtsarresten, ere mente og følte ganske oprigtig fra min Side, og jeg tror ikke et eneste Medlem i denne Sal og ikke en af de højtærede Ministre ikke mene og ønske ganske det samme som jeg. Og naar der nu er en Lejlighed til at faa dette udtalt, haaber jeg, at den højtærede Minister vil benytte den her givne Udvej til at faa det indprentet paa det Sted, hvor det først og fremmest skal indprentes, nemlig for Forhørsdommerne.

En Bemærkning endnu vil jeg gøre, inden vi gaa til Afstemning, og det er den, at det fra alle Sider er slaaet fast, ogsaa fra den højtærede Justitsminister, at Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det om lidt bliver vedtaget, ikke er en af Betingelserne for, at Albertis Retsreform kan træde i Kraft.

**Ordføreren (J. Sørensen):** Da de Partier, som de to ærede Talere høre til, ville stemme for Lovforslaget, og da en nærmere Debat af de Spørgsmaal, de omtalte, egentlig havde hørt hjemme ved anden Behandling, skal jeg undlade nogen Kommentar til det, der er sagt. Jeg skal blot til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) sige, at de Betragtninger, han fremsatte om Brandvæsenet, have vi jo egentlig drøftet ved Sagens første Behandling. Det ærede Medlem plejer ellers at have den Opgave at forsvare og rose Overhuset, men i Dag var han meget misfornøjet med Overhusets Stilling til dette Lovforslag, saa misfornøjet, at han ikke kunde stemme for det. Men da det ærede Medlems Parti dog stemmer for det, skal jeg undlade at gøre yderligere Bemærkninger. Jeg skal kun anbefale Tinget at vedtage Lovforslaget.

**Justitsministeren (Bilow):** Til det ærede Medlem for Københavns 4de Valg-